

Sygn. akt I CZ 102/15

## POSTANOWIENIE

Dnia 27 listopada 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Grzegorz Misiurek (przewodniczący)

SSN Józef Frąckowiak

SSN Katarzyna Tyczka-Rote (sprawozdawca)

w sprawie z powództwa D. S.

przeciwko M. S.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 27 listopada 2015 r.,

zażalenia powoda na postanowienie Sądu Apelacyjnego w Warszawie

z dnia 22 lipca 2015 r., sygn. akt I ACa 485/14,

**oddala zażalenie.**

## UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 22 lipca 2015 r. Sąd Apelacyjny w Warszawie na podstawie art. 398<sup>6</sup> § 2 k.p.c. odrzucił skargę kasacyjną powoda od wyroku tego Sądu z dnia 24 października 2014 r., jako nieopłaconą. Sąd wyjaśnił, że postanowieniem z dnia 3 lipca 2015 r. powód został zwolniony od opłaty sadowej od skargi kasacyjnej ponad kwotę 1000 zł, a w pozostałym zakresie jego wnioski o zwolnienie od kosztów sądowych został oddalony. Postanowienie to zostało doręczone w odpisie jego pełnomocnikowi w dniu 9 lipca 2015 r., jednak - mimo obowiązku wynikającego z art. 112 ust. 3 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (jedn. tekst Dz.U. z 2014 r., poz. 1025 ze zm.) – należna część opłaty od skargi kasacyjnej (1000 zł) nie została uiszczona w terminie tygodniowym od doręczenia odpisu postanowienia.

W zażaleniu na powyższe postanowienie powód zawarł wniosek o rozpoznanie przez Sąd Najwyższy na podstawie art. 380 k.p.c. niezaskarżalnego odrębnie postanowienia Sądu Apelacyjnego oddalającego częściowo jego wnioski o zwolnienie od kosztów sądowych w postępowaniu kasacyjnym, argumentując, że postanowienie to zostało wydane w wyniku wadliwej oceny możliwości poniesienia przez niego tych kosztów, a w uzasadnieniu postanowienia o odrzuceniu skargi nie zostały zamieszczone argumenty, które spowodowały odmowę przyznania mu całkowitego zwolnienia od kosztów postępowania kasacyjnego, o które wystąpił.

We wnioskach skarżący domagał się uchylenia zaskarżonego postanowienia odrzucającego jego skargę. Wniósł także o przywrócenie terminu do wniesienia opłaty, której nieuiszczenie spowodowało odrzucenie jego skargi.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zgodnie z art. 380 k.p.c., który ma odpowiednie zastosowanie w postępowaniu zażaleniowym toczącym się przed Sądem Najwyższym (art. 394<sup>1</sup> § 3 w zw. z art. 398<sup>21</sup>k.p.c.), Sąd ten w postępowaniu zażaleniowym, na wniosek strony, rozpoznaje również postanowienia sądu pierwszej instancji, które nie podlegały zaskarżeniu w drodze zażalenia, a miały wpływ na rozstrzygnięcie sprawy. Taki charakter ma postanowienie Sądu Apelacyjnego w Warszawie oddalające częściowo wniosek powoda o zwolnienie go od opłaty od skargi kasacyjnej,

którego bezpośrednią konsekwencją było utrzymanie obowiązku wniesienia części tej opłaty i otwarcie się terminu do jej uiszczenia.

Wprawdzie Sąd Apelacyjny nie miał obowiązku uzasadnienia niezaskarżalnego postanowienia o częściowej odmowie zwolnienia powoda od kosztów sądowych, jednak motywy tego rozstrzygnięcia – niezbędne do rozpoznania wniosku o zbadanie prawidłowości tego postanowienia na podstawie art. 380 w zw. z art. 394<sup>1</sup> § 3 i art. 398<sup>21</sup> k.p.c. przedstawił na żądanie Sądu Najwyższego, w trybie przewidzianym w art. 63 ustawy z dnia 23 listopada 2002 r. o Sądzie Najwyższym (Dz.U. Nr 240, poz. 2052 ze zm.). Zarzut skarżącego, że motywy odmowy zwolnienia od kosztów nie zostały ujawnione i nie poddają się kontroli nie może więc zostać uwzględniony. Jak wynika ze sporządzonego przez Sąd Apelacyjny uzasadnienia postanowienia o odmowie zwolnienia powoda od części kosztów sądowych, przyczyną wydania negatywnego postanowienia było stwierdzenie, że powód osiąga dochody z prowadzonej działalności, w utrzymaniu rodziny pomaga także dorosły syn, a ponad półroczny okres jaki upłynął pomiędzy wydaniem wyroku przez Sąd drugiej instancji a wniesieniem skargi kasacyjnej umożliwiał powodowi zgromadzenie środków wystarczających na niewielką część opłaty od skargi, którą ma obowiązek uiścić. Ocenę tę należy podzielić, tym bardziej, że – jak wynika z treści zażalenia – opłatę tę powód jednak ostatecznie uiścił, skoro do zażalenia załączył dowód wpłaty. W konsekwencji nieuiszczenie należnej części opłaty od skargi kasacyjnej prawidłowo potraktowane zostało przez Sąd Apelacyjny jako podstawa uzasadniająca odrzucenie skargi kasacyjnej. Zażalenie powoda podlegało więc oddaleniu jako nieuzasadnione (art. 398<sup>14</sup> w zw. z art. 394<sup>1</sup> § 3 k.p.c.).

Natomiast wniosek o przywrócenie terminu do opłacenia skargi nie podlega rozpoznaniu przez Sąd Najwyższy w niniejszym postępowaniu.